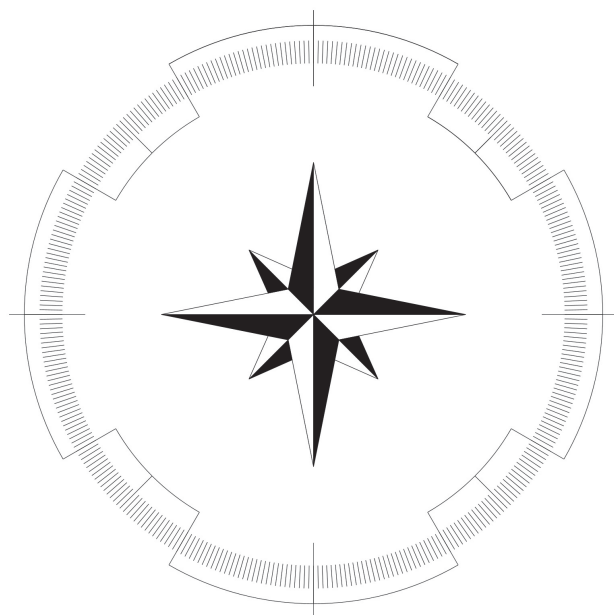

Michael Hyatt in Daniel Harkavy

Živeti s ciljem

**Kako sestaviti
uspešen življenjski načrt?**

Posledice brezciljnosti

Brezciljnost ima lahko resne posledice, ne le za vas, ampak tudi za tiste, ki jih imate radi in ki računajo na vas. V nekaterih primerih je lahko to zelo nevarno. Pomembno je razumeti posledice, da se lahko izognete težavi in sprejmete ukrepe, da stanje popravite zdaj – ko se še lahko izognete eni ali več od naslednjih dragih posledic.

1. *Zmedenost*. Kadar nas nosi tok, izgubimo pregled nad dogajanjem. Brez jasnega cilja v mislih se zdijo izzivi potovanja nesmiselni. Ni večje zgodbe, ki bi dajala pomen manjšim dramam življenja. Ko se to zgodi, izgubimo orientacijo. Kot pohodnik brez kompasa ali GPS-a hodimo v krogih, izgubljeni v gozdu nepovezanih dogodkov in dejavnosti. Nazadnje se sprašujemo, ali ima naše življenje sploh kak smisel in obupujemo, da ne bomo nikoli našli namena življenja.

2. *Stroški*. Brezciljna hoja skozi življenje je lahko strahotno draga, tako denarno kot – še pomembneje – časovno. Vse prepogosto hodimo cikcakasto po svoji poti skozi življenje negotovi o cilju in porabljamu dragocena in omejena sredstva. Včasih je najbolje, kar lahko naredimo, da se ustavimo in ugotovimo, kje smo. Čeprav se morda zdi, da s tem po nepotrebnem podaljšujemo potovanje, bo to nazadnje veliko hitrejše in cenejše, ker bomo prišli tja, kamor resnično želimo priti.

3. *Izgubljena priložnost*. Če nimamo v mislih cilja, je težko razlikovati med priložnostjo in motnjo. *Ali me bo ta situacija približala cilju ali me bo odmaknila od njega?* se vprašamo. Brez načrta nikakor ne moremo vedeti odgovora. Ni pravega občutka nujnosti, nobenega razloga, da bi zgrabili priložnost, in nobenega občutka, da bi lahko nekaj pomembnega izgubili, če je ne. Potem je lahko zavlačevati. Toda večina priložnosti ima rok uporabe. Če zamudimo, so pogosto izgubljene za vedno.

4. *Bolečine*. Nekaj bolečin je v življenju neizogibno, toda veliko si jih povzročimo sami. Zelo pogosto je to preprosto zato, ker nismo načrtovali. Na primer:

- Brez načrta za svoje zdravje, bodisi telesno, duševno ali duhovno, lahko zbolimo, ostanemo brez energije, ujeti v brezvetrju ali ... umremo!
- Brez načrta za svojo kariero lahko postanemo nezadovoljni s svojo zaposlitvijo, brez možnosti za napredovanje ali nezaposleni.
- Brez načrta za svoj zakon se lahko počutimo nesrečni, odmaknjeni ali se celo ločimo.
- Brez načrta za svoje starševstvo lahko končamo z odtujenimi odnosi, prizadetimi otroki in resničnimi obžalovanji.

To je nevarnost brezciljnosti. Če poskušamo svoje življenjsko pot

vanje opraviti brez načrta, se lahko znajdemo v težavah – morda globokih – in to prav hitro.

5. *Obžalovanja*. Verjetno najbolj žalostna posledica med vsemi je, da konec življenja pričakamo z globokimi obžalovanji. Takrat nas pesti razmišljanje »ko bi le«:

Ko bi le bolj zdravo jedli, več telovadili in boljše skrbeli za svoje telo!

Ko bi le namenili več časa branju, učenju tujih jezikov ali obiskovanju drugih dežel.

Ko bi le namenili več časa povezovanju z zakoncem, raje poslušali kot govorili in se trudili razumeti namesto biti razumljeni!

Ko bi le več časa preživeli s svojimi otroki – hodili na njihove tekme in nastope, jih vodili na taborjenje in ribolov ter jim razlagali, kako se usmerjati v življenju!

Ko bi le bili dovolj pogumni, da bi šli na svoje in ustanovili podjetje ali začeli posel.

Ko bi le bili bolj velikodušni in bi posvetili svoj čas, talente in denar, da bi poskušali pomagati tistim, ki potrebujejo oporo!

Vsi se zavedamo resničnosti pregovora, da življenje ni generalka, ampak premiera. Če ga narobe razumemo, so posledice še kako resnične. Mnogi od nas zdaj trpijo zaradi njih. Druge poti ni – živimo posledice svojih odločitev. Toda zavedajmo se, da lahko svoje odločitve nadzorujemo. Danes je čas, da poskrbimo, da bodo te odločitve res nekaj veljale.

Pregled postopka

Življenjsko načrtovanje je popolno nasprotje brezciljnosti. Brezciljnost je povezana s pasivnostjo, s prepuščanjem toku. Življenjsko načrtovanje je proaktivno, povezano je s prevzemanjem odgovornosti. Brezciljnost je življenje brez načrta. Življenjsko načrtovanje pomeni, da imamo načrt in delamo po njem.

Ta knjiga je urejena glede na tri cilje, ki bi vam jih rada pomagala doseči:

1. *Da se zavemo, kje smo*. Rada bi vam pomagala, da pogledate, kje dejansko ste in kje bi želeli biti. Popolno sprejemanje trenutne resničnosti na vseh področjih svojega življenja je zelo pomembno za izbiro boljše smeri. O tem bomo govorili v drugem in tretjem poglavju.

2. *Da se odločimo, kam želimo iti*. Bistvo življenjskega načrtovanja je usmerjenost v boljšo prihodnost. Rada bi vas spodbudila k sanjanju. Kakšno telesno, duševno in duhovno zdravje želite imeti? V kakšnem zakonu želite uživati? Kakšno kariero želite imeti? Zakaj bi pustili, da vas tok odnese v dolgočasno – ali celo nevarno – situacijo? O tem bomo govorili od četrtega do sedmega poglavja. Ponudila vam bova nekaj

preprostih, a močnih orodij in vzorcev, s katerimi boste lahko začrtali želeno smer.

3. *Da začnemo delati za uresničitev svojega cilja.* Ko spoznamo, kje smo, in se odločimo, kam bi radi šli, se lahko začnemo pomikati k svojim ciljem. Da, treba bo delati. Toda zdaj se zavedamo vrzeli in v svoj dan lahko začnemo vnašati dejavnosti, ki jo bodo premostile. Ko imamo načrt, postane vsak dan priložnost, da se pomaknemo naprej proti svojemu cilju. O tem bomo govorili od osmega do desetega poglavja.

Kjerkoli ste, prisluhnite. Morda mislite, da vas je odneslo predaleč iz smeri, da bi se lahko vrnili na pravo pot – da je obala predaleč stran. Morda ste opustili upanje in ne verjamete, da so stvari lahko drugačne. To preprosto ni res. Nikoli ni prepozno. Le pogum. Preteklosti ne moremo spremeniti, toda vsi imamo moč, da spreminjamo prihodnost. Prave odločitve, ki jih sprejmemo danes, bodo korenito spremenile podobo jutrišnjega dne.

2

RAZUMIMO POSLANSTVO

»Ne delajmo majhnih načrtov; nobene čarobnosti, ki poživlja kri, ni v njih in verjetno se ne bodo uresničili. Delajmo velike načrte; zastavimo si visoke cilje zavedajoč se, da je to logično povezavo, ko je enkrat vzpostavljena, nemogoče pretrgati.«

Daniel H. Burnham

Benjamin Franklin je bil prvi znani življenjski načrtovalec. Okoli leta 1730, v svojih poznih dvajsetih, je zasnoval načrt za osebno rast. Navedel je trinajst osnovnih kreposti, ki jih želi razviti v svojem življenju: zmernost, varčnost, marljivost in ponižnost. Vsak teden je izbral eno krepost, ki ji je posvetil posebno pozornost, in vsak dan zapisoval svoj napredek.¹

Čeprav je bil izzivalen, je bil Franklinov načrt razmeroma preprost. Toda ko sem (Michael) prvič slišal za življenjsko načrtovanje, sem mislil, da je to nekaj takega kot strateško načrtovanje v podjetju, le da bolj podrobno – debel regulator s podrobno analizo SWOT,² akcijskimi načrti in Ganttovimi preglednicami. Le kdo ima čas za takšne stvari?

Kaj je življenjski načrt?

O tej tematiki so sicer pisali in govorili tudi drugi, toda zdi se, da je izraz *življenjski načrt* nastal v industriji finančnih storitev. Če to besedo vtipkate v Google, boste ugotovili, da 99 odstotkov spletnih strani,

ki vam jih bo ponudil, prodaja finančne ali zavarovalniške proizvode. Midva ne ponujava nič takšnega, ampak uporabljava ta izraz za dokument posebne vrste. Ko govoriva o življenjskem načrtu, misliva naslednje:

Življenjski načrt je kratek pisni dokument, po navadi dolg od osem do petnajst strani. Ustvarimo ga sami in zase. Opisuje, kako želimo, da bi se nas spominjali. Razčlenjuje naše osebne prioritete. Navaja dejanja, ki so potrebna, da nas spravijo od tam, kjer smo, do tja, kjer želimo biti na vseh glavnih področjih življenja. Predvsem pa je to živ dokument, ki ga boste vse življenje po potrebi dopolnjevali in prilagajali.

Pa si podrobneje pogledjmo stavke za stavkom.

Življenjski načrt je kratek pisni dokument, po navadi dolg od osem do petnajst strani.

Da, to drži. Nikakor ne velik, zajeten registrator s stotimi stranmi podrobnih načrtov. Ne, samo kratek pisni dokument, ki ga preberemo z lahkoto enkrat na dan ali na teden.

Toda nikar naj vas kratkost ne zavede. Dolžina ni sorazmerna z učinkom. Deset zapovedi, Pridiga na gori, Milanski edikt, Magna Carta, Luthrovih 95 tez, Deklaracija o neodvisnosti, Ustava Združenih držav, Gettysburški nagovor in Razglasitev emancipacije – vsi ti dokumenti, ki so spreminjali svet, imajo manj kot pet tisoč besed, kar je od petnajst do dvajset tiskanih strani. In večina jih ima celo manj kot tisoč besed, torej samo tri do pet strani. Ni treba, da je besedilo dolgo, da bi spremenilo tok zgodovine. Prav tako ni treba, da je naš življenjski načrt dolg, da spremeni tok *naše zgodovine*. Zadostuje od osem do petnajst strani.

Ustvarimo ga sami in zase.

Nikogar ne moremo najeti, da naredi to za nas. To je nekaj, kar se mora začeti z *nami*. Priti mora iz srca. Nihče drug tega ne more ustvariti. Najbrž ga nihče drug ne bo bral razen morda tistih, ki nam bodo pomagali doseči naše cilje, kot so recimo zakonec, dober prijatelj ali življenjski svetovalec. Ustvarimo ga izključno sami in zase.

Opisuje, kako želimo, da bi se nas spominjali.

Ko se poslovimo, so edina bistvena stvar, ki jo pustimo za seboj, spomini, ki jih *ustvarjamo* v življenju tistih, ki smo se jih dotaknili, in tistih, ki jih ljubimo. Najlepše pri tem je, da imamo priložnost, da te spomine ustvarjamo *zdaj*. Ni nam jih treba prepustiti naključju. Lahko jih namensko ustvarjamo.

Razčlenjuje naše osebne prioritete.

Večini med nami prioritete narekujejo zunanje sile – zakonec, starši ali družina, šef ali naša družbena mreža. Toda kaj so *naše* prioritete?

Katere so tiste, ki si jih želimo postaviti v svojem življenju? In kaj želimo videti v vsaki od teh prioritet na neki točki v prihodnosti? Življenjski načrt je priložnost, da to vizijo opredelite zase.

Navaja dejanja, ki so potrebna, da nas spravijo od tam, kjer smo, do tja, kjer želimo biti na vseh glavnih področjih svojega življenja.

Lotili se bomo dejanj, ki se ponavljajo ali o katerih se ne pogaja. Toda to niso takšna dejanja, ki jih izvaja mornarica, ko gradi podmornico, ali podjetje, ki uvaja nov izdelek. Ta dejanja bodo preprosta in stvarna.

Predvsem pa je to živ dokument, ki ga bomo vse življenje po potrebi dopolnjevali in prilagajali.

To je bistveno. Življenjski načrt ni zgolj rezultat. Je neprekinjeni in ponavljajoči se proces načrtovanja, izvajanja, ocenjevanja. Najteže je začeti sestavljati življenjski načrt. Ker začenjate iz nič, se vam lahko zdi, kot da izumljate kolo. Toda ko ga enkrat naredite, pustite, da se kolo kotali naprej in ga vsako leto samo dopolnite in izboljšate.

Zastavljanje pravih vprašanj

Življenjski načrt sloni na treh močnih vprašanjih. Toda preden vam jih predstaviva, bi vam želela spregovoriti o neverjetni moči vprašanj. Naše življenje oblikujejo vprašanja, ki jih zastavljamo. Dobra vprašanja vodijo do dobrih izidov. Slaba vprašanja vodijo do slabih izidov.

Leta 2003 sem (Michael) bil imenovan za predsednika založbe Thomas Nelson Publishers, sedme največje knjižne založbe v Združenih državah. To je bil čas, ko sem imel ogromno dela in sem bil pod hudim pritiskom, ali se bom izkazal.

Nekega jutra sem z računalnikom v desni roki in skodelico sveže kave v levi hodil po stopnicah svoje hiše, da odidem v službo. Na četrti stopnici od spodaj navzgor mi je spodrsnilo na preprogi. Ker nisem imel proste roke, da bi se prijel za ograjo, sem pristal na zadnji plati na dnu stopnic in po vsej poti polil kavo. Toda zmešnjava se je šele začela.

Ker sem že tako ali tako zamujal in me je čakal zelo naporen dan, sem vstal, da bi poskrbel za vse in se odpravil. Takrat me je zabolelo. Zlomil sem si gleženj. Moj dan je nasedel. Tako kot naslednjih deset. Moral sem na operacijo, med katero so mi vstavili ploščico in šest vijakov, da so popravili škodo. Za povrh vsega sem moral tri mesece nositi poseben terapevtski čevlji. Vse prej kot predsedniško! To se ne bi moglo zgoditi ob slabšem času.

Takrat bi si lahko zastavil več vprašanj: *Zakaj sem tako neroden? Zakaj se mi je moralo to zgoditi prav zdaj? Kaj sem naredil, da sem si to služil?* Toda težava s temi vprašanji je, da so popolnoma neproduktivna

in ti samo jemljejo moč. So pa naravna, seveda. Morda celo nujna. Vse to je del procesa žalovanja ob izgubi. Toda obstajajo tudi boljša vprašanja.

Eno od boljših vprašanj, ki si ga lahko zastavite, ko se zgodi kaj negativnega, je tole: *Kaj mi omogoča ta izkušnja?* Ali vidite premik? Nenadoma se vaša pozornost premakne iz preteklosti – na katero nimate prav nobenega vpliva – v prihodnost. V mojem primeru je imel zlomljen gleženj več pozitivnih učinkov skupaj z zelo potrebnim počitkom.

Ne glede na okoliščine je bistvo naslednje: To, kar se nam dogaja, je vedno lahko tudi naša izbira. Nezgode in tragedije se dogajajo. Lahko pa se odločimo, kako se bomo odzvali na te situacije. Eden od najboljših načinov je, da si zastavimo prava vprašanja.

Tri močna vprašanja

Enako velja, ko gre za naš življenjski načrt. Ta je sad odgovorov na tri močna vprašanja. Pa jih pogledjmo drugo za drugim.

Prvo vprašanje: *Kako želim, da se me spominjajo?* Pri načrtovanju česar koli je vedno najbolje začeti na koncu. Kakšen izid želimo? Kako želimo, da se zgodba konča? Kako želimo, da se nas bodo spominjali, ko nas ne bo več? Zapuščino bomo podrobno obravnavali v četrtem poglavju, vendar je za zdaj pomembno samo to, da odgovarjamo na revolucionarno vprašanje, vredno našega najboljšega in najbolj poglobljenega razmišljanja.

Drugo vprašanje: *Kaj je najpomembnejše?* Morda si niste nikoli upali zastaviti tega vprašanja. Na primer: Vemo, kaj je pomembno za naše starše. Morda vemo, kaj je pomembno za zakonca. Skoraj zagotovo vemo, kaj je pomembno za našega šefa. Toda kaj je pomembno za nas? Kaj največ šteje v našem življenju? To je vprašanje o prioritetah. Nihče drug ne more odločiti, katere so naše. Sami moramo prevzeti odgovornost zanje. Več o prioritetah bomo povedali v petem poglavju.

Tretje vprašanje: *Kako lahko pridem od tod, kjer sem, do tja, kjer želim biti?* Če smo se namenili izboljšati svoje življenje in uresničiti svoje zmožnosti, bomo morali ugotoviti, kje smo zdaj; kje želimo biti; in kako priti od enega do drugega. O zarisovanju smeri bomo govorili v šestem poglavju. Za zdaj bi samo rada, da razumete kontekst.

GPS za naše življenje

Knjigo smo začeli s primerjavo življenjskega načrtovanja z napravo GPS, ki nas vrne nazaj na pravo pot. To je sijajna prisposoba, še zlasti ko skušamo odgovoriti na tretje vprašanje, kako priti od tam, kjer smo, do tja, kjer želimo biti.

Vse prispodobe se na neki točki zamajajo, toda prispodoba z GPS-napravo lahko razloži, kako življenjski načrt deluje na nas.

Naprava GPS zahteva, da vanjo vnesemo svoj cilj. Nič se ne zgodi, dokler se ne odločimo, kam želimo. Enako velja za življenjski načrt. Prisili nas, da opredelimo izide v vsaki od naših glavnih življenjskih kategorij. To je prvi del življenjskega načrta.

GPS-naprava nas pripelje do cilja hitreje in z manj iskanja. Midva imava oba bolj slab občutek za orientacijo. Brez tehnične pomoči se hitro izgubiva. Toda navigacijski sistem na pametnem telefonu naju pripelje do cilja brez stresa, da bi se morala sama znajti. Enako velja za življenjski načrt

Naprava GPS nam stalno daje povratne informacije o našem napredovanju. Vedno vemo, na kateri ulici smo, kako daleč moramo potovati do naslednjega zavoja in kako daleč je do našega končnega cilja. Življenjski načrt je podoben. Govori nam, kje smo glede na to, kam želimo iti. Zagotavlja nam okvir in nas ohranja v pravi smeri.

Naprava GPS nam pomaga, da se vrnemo na pravo pot, če zaidemo. Celó z napravo GPS včasih morda napačno zavijemo. (Nama se to vsekakor dogaja!) Toda sistem nas nikoli ne pograja. Preprosto nam samo pove, kako bomo prišli nazaj na pravo pot. Enako je z življenjskim načrtom. Priskrbi nam oporno točko, da lahko prispemo na cilj.

Naprava GPS nas preusmeri mimo zaprtih cest. Neizogibno je, da bomo na poti do svojega cilja naleteli na ovire. Dobra naprava GPS se lahko v trenutku prilagodi in preračuna drugo pot. Enako velja za življenjski načrt. Omogoča prilagodljivost za premagovanje ovir in skrbi, da nadaljujete v pravi smeri.

Naprava GPS ni vedno povsem točna. To ni presenetljivo. Nemogoče je stalno in sproti posodabljeni podatkovne baze zemljevidov, da bi sledili vsem spremembam: novim cestam, zaporam cest, prometnim nesrečam in podobno. Enako velja za naš življenjski načrt. Ne bomo vedno pravilno zadeli. Ko trčimo ob resničnost, se moramo prilagajati. Življenjski načrt nam ponudi okvir, da lahko to naredimo.

Naprava GPS zahteva investicijo. Ste kdaj najeli avto in ste se morali odločiti za dodaten strošek za navigacijski sistem? Čeprav je zdaj na voljo več brezplačnih aplikacij, pa je bila investicija vredna vsakega centa. Življenjski načrt je nekaj podobnega. Zahteva začetni vložek časa in redno preverjanje. Toda nagrade so na koncu več kot vredne vloženega časa in truda.

Več kot dokument, vseživljenjsko delo

Kot smo omenili prej, je pisanje prvega življenjskega načrta najtežje. Toda sčasoma bo postalo lažje. To ni nekaj, kar napišemo in odložimo

na polico. Cilj ni samo sestaviti dokument in se vrniti k običajnim poslom.

Resnična vrednost je v izboljševanju, ki se nikoli ne konča. Življenjsko načrtovanje je nekaj, kar bomo želeli delati vse življenje. V resnici bo postalo način življenja.

3

CENIMO KORISTI

»Človek brez namena je kot ladja brez krmila.«

Thomas Carlyle

Zadnji dve desetletji sem (Daniel) s svojo ekipo usposabljal nekaj najbolj občudovanja vrednih poslovnežev in voditeljev z vsega sveta. Večina je bila vajena sestavljati poslovne načrte in so imeli določen načrt za svoje finance. Toda zelo redki so prišli v našo organizacijo Building Champions s kakršnimkoli načrtom za svoje življenje.

Kot smo rekli, večina ljudi več časa nameni načrtovanju enotedenskih počitnic kot pa ugotavljanju, kakšne izide želi videti na glavnih področjih svojega življenja. Je potem presenečenje, če se življenje ne obrne, kot želimo?

Zato sva prepričana, da bi si moral vsak – še zlasti osebe na vodilnih mestih – vzeti čas, da svoj življenjski načrt zapiše. Osebo usmerjanje je vedno pred ekipnim vodenjem in življenjski načrt je lahko eno najmočnejših orodij, ki nam pomaga, da čim bolje usmerjamo sami sebe.

Prva korist: Razjasnitev prioritet

Februarja 2009 so bile stopnice, kava in terapevtski čevelj že davna preteklost. Zdaj sem (Michael) bil izvršni direktor založbe Thomas Nelson Publishers in družba se je znašla v središču finančne krize, ki je pozneje postala znana kot velika recesija. Knjigotrštvo, ki je odvisno od osebne potrošnje, je še posebno močno zadela. Založniki, tiskarne in knjigarne so trpeli. Prodaja se je zmanjšala za skoraj 20 odstotkov. Podjetje je že šlo skozi dva kroga odpuščanj in izgubili smo skoraj četrtino zaposlenih. To so bili temni, težki časi. Vsak dan je bil bitka.

Da bi bilo še huje, lastniki založbe – ki so podjetje kupili na vrhuncu mehurčka s hipotekarnimi posojili, ki je pozneje povzročil recesijo – niso predvideli padca, ko so pripravljali napovedi. Prav tako ga ni predvidelo osebje. Vsi smo naivno predvidevali, da se bosta prodaja in

dobiček zviševala »navzgor in desno«, kot po navadi pravijo ljudje v financah. Zato je podjetje le s težavo odplačevalo najeta posojila.

Z Mojo ekipo smo bili pod nenehnim pritiskom. Vsak dan je prinesel nov niz težav in nihče od nas ni mogel vedeti, kdaj si bo gospodarstvo opomoglo. Nadzorovali smo, kar smo lahko, in poskušali biti čim bolj ustvarjalni, toda potrošniki se niso razživeli. Ko so se meseci vlekli, je začelo vodstvo iz razočaranja prehajati v obup.

Vedel sem, da potrebujem oddih. Stalna obremenitev je terjala davek. Moral sem zamenjati okolje, se povezati s svojo ženo Gail in nujno pridobiti vpogled v širšo sliko. Malo počitka pa tudi ne bi škodilo.

Moj ritem dolgoročno ni bil vzdržen. K sreči mi je par prijatelj lev ponudil, naj grem v njuno počitniško hišico sredi Skalnega gorovja v Koloradu. Odročnost se je zdela idealen recept, zato sva z Gail pripravila prtljago, se usedla na letalo in se veselila tedna pred seboj.

Načrtoval sem, da se bom odklopil, ko bom na poti do počitniške hiše zapustil Colorado Springs. Toda ko smo pristali v Dallasu, kjer sva morala presesti, sem vklopil prenosni telefon, da bi preveril elektronsko pošto. Skoraj takoj sem opazil sporočilo mojega šefa, enega od partnerjev zasebnega sklada, ki je imel v lasti založbo. *Kaj pa zdaj?*

V elektronskem sporočilu me je obveščal, da se namerava v ponedeljek sestati s svojimi sodelavci in pričakuje, da bom navzoč. Srce mi je uplahlilo in elektronsko sporočilo sem prebral Gail. »Kaj boš naredil?« me je vprašala in ponudila, da odpoveva polet in se vrneva domov. Razumela je resnost položaja.

V tistem trenutku napetosti, ko sem se soočal z resničnostjo dveh nasprotujočih si prioritet, mi je dal moj življenjski načrt jasen vpogled, ki sem ga potreboval. Spoznanje, da delo ni vse moje življenje. Bilo je samo eno od področij v mojem življenju – pomembno, vendar ni izključevalo vsega drugega, še zlasti, ker bi zamajalo vse drugo, če bi mu dovolil, da prevlada.

Odgovor je bil na dlani. »Žal mi je,« sem odgovoril svojemu šefu, »ampak pravkar sem pristal v Dallasu. Z Gail sva namenjena v gore na nujno potrebne enotedenske počitnice. Poskusiti moramo najti drug čas za sestanek.« To ni bila lahka odločitev, vendar me ni zamorila. Nisem bil vesel, toda vedel sem, kaj moram narediti. Moj življenjski načrt mi je dal usmeritev in okvir, ki sem ju potreboval, da sem se odločil.

Podobne zgodbe smo vedno znova slišali tudi od ljudi, ki smo jih usmerjali na tečajih osebne rasti. »Zdaj imam več zaupanja vase,« nam je povedal Philip. »Pred življenjskim načrtovanjem sem bodisi preveč razčlenjeval vsako malenkost ali pa stalno dvomil o pravilnosti svojih odločitev.« Potem je nekaj časa trajalo, da so mu prioritete zlezle pod kožo – toda zdaj pravi, da odločitve pridejo same od sebe.